gemeente Lelystad

GEMEENTEBLAD

Officiële uitgave van gemeente Lelystad.

Nr. 53043
17 juni
2015

Besluit maatschappelijke ondersteuning Lelystad 2015

Collegebesluit

Nummer: 141050546

Het college van de gemeente Lelystad,

BESLUIT:

Ter uitvoering van de WMO de volgende, op grond van de door de raad vastgestelde Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015 vereiste, nadere regels en formulieren vast te stellen:
a.Besluit maatschappelijke ondersteuning Lelystad 2015

Lelystad, 9 december 2014.
Het college van de gemeente Lelystad,
de secretaris, de burgemeester,

Besluit maatschappelijke ondersteuning Lelystad 2015.

Het college van de gemeente Lelystad,

onder verwijzing naar de Verordening maatschappelijke ondersteuning Lelystad 2015 en gelet op artikel 147 van de Gemeentewet;

overwegende, dat het noodzakelijk is het verlenen van voorzieningen op het gebied van maatschappelijke ondersteuning bij besluit te regelen;

B E S L U I T:

vast te stellen het navolgende

Besluit maatschappelijke ondersteuning Lelystad 2015.

Hoofdstuk1– Algemene bepalingen

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

1. In dit Besluit wordt verstaan onder:
   a. wet: de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
   b. aanvrager: een persoon die een maatwerkvoorziening aanvraagt op grond van de wet of de persoon namens wie een voorziening wordt aangevraagd op grond van de wet;
   c. algemeen gebruikelijk: hetgeen naar in het maatschappelijk verkeer geldende opvattingen als gangbaar bezit of als gangbare uitgave wordt aangemerkt;
   d. budgethouder: een persoon aan wie ingevolge dit besluit een PGB is toegekend;
   e. bijdrage: de eenmalige of periodieke bijdrage die door de aanvrager aan het Centraal Administratie Kantoor moet worden betaald voor een maatwerkvoorziening in natura of een PGB; als in artikel 2.1.4 van de wet;
   f. college; het college van de gemeente Lelystad;
   g. gemeenschappelijke ruimte: gedeelte van een woongebouw dat niet behoort tot de onderscheiden woningen;
   h. gemeenschappelijke voorziening: een voorziening die aan meerdere personen wordt aangeboden;
   i. goedkoopst adequate voorziening in natura: een voorziening die volgens objectieve maatstaven toereikend is en vanuit het gezichtspunt van de gemeente het goedkoopst is;
   j. hoofdverblijf: de woonruimte, bestemd en geschikt voor permanente bewoning, waar de aanvrager zijn vaste woon- en verblijfplaats heeft en op welk adres de aanvrager staat ingeschreven;
   k. HKZ certificering: Harmonisatie Kwaliteitsbeoordeling in de Zorgsector.
   l. PGB: Persoonsgebonden budget als in artikel 1, eerste lid, van de wet;

m. resultaat: omschrijving van het doel waarvoor de maatwerkvoorziening wordt verstrekt;
n. SVB: Sociale Verzekeringsbank;
o. uitraasruimte: een verblijfsruimte waarin een persoon met beperkingen, die vanwege een stoornis ernstig ontremd gedrag vertoont, zich kan afzonderen of tot rust kan komen;
p. vergoedingenlijst: lijst waarin de hoogte van de PGB's is gespecificeerd per resultaat;
q. vervoersvoorziening:voorziening die een persoon in staat stelt zich binnen de gemeentegrenzen van Lelystad te verplaatsen per vervoermiddel;
r. voorziening in natura: een voorziening die in bruikleen of in de vorm van dienstverlening wordt verleend;
s. woonplaats: woonplaats als bedoeld in artikel 10 lid 1 en artikel 11 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek;
t. persoonlijk plan voor het PGB: een plan overeenkomstig artikel 4 lid 4 van de verordening waartoe het college een model heeft vastgesteld;
u. wettelijk minimumreferentieuurloon: vastgesteld door het Rijk op basis van een 36-urige werkweek;
v. Wlz: Wet langdurige zorg;
w. Wtzi: Wet toegelaten zorginstellingen;
x. Verordening: de Verordening maatschappelijke ondersteuning Lelystad 2015

2. De begripsbepalingen in artikel 1, eerste lid, van de wet zijn van toepassing op de begrippen die in dit besluit worden gebruikt.

Artikel 1.2 Algemene bepalingen

1. Het resultaat van een maatwerkvoorziening op grond van dit besluit kan bestaan uit:
   a. dagbesteding;
   b. ondersteuning thuis;
   c. een schoon en leefbaar huis;
   d. kortdurend verblijf;
   e. een woonvoorziening;
   f. een vervoersvoorziening;
   g. een rolstoel of andere hulpmiddelen.

1. Het zorgplan dat wordt opgesteld tussen de aanbieder en de aanvrager is het resultaat van de beschikking krachtens artikel 10 van de verordening.
3. Het college kan een model voor het zorgplan genoemd in lid 2 vaststellen.

Artikel 1.3 Bijdrage in de kosten van een maatwerkvoorziening

1. Voor de berekening van de bijdrage voor hulpmiddelen die middels een PGB worden verstrekt, wordt de kostprijs vastgesteld op grond van 100% van de aanschafwaarde inclusief overige kosten en wordt geïnd gedurende een periode van zeven jaar.
2. Voor de berekening van de bijdrage voor hulpmiddelen die in natura worden verstrekt, wordt de kostprijs vastgesteld op grond van 100% van de aanschafwaarde of het maandhuurbedrag en wordt geïnd zolang er van de voorziening gebruik wordt gemaakt.
3. In afwijking van het eerste en tweede lid is voor voorzieningen in natura met een kostprijs van maximaal € 300,-- die eenmalig worden verstrekt geen bijdrage verschuldigd.
4. Voor vervoersvoorzieningen is een bijdrage verschuldigd op grond van 100% van de kosten.
5. Voor woonvoorzieningen betreffende een gemeenschappelijke ruimte conform artikel 7.8 is geen bijdrage verschuldigd.
6. Voor de berekening van de bijdrage voor een maatwerkvoorziening of PGB ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige welke is verschuldigd door de onderhoudsplichtige ouders, is art 2.1.5 lid 1 van de wet van overeenkomstige toepassing.
7. Voor de berekening van de bijdrage voor een woningaanpassing wordt de kostprijs gebaseerd op de kostprijs van de woningaanpassing inclusief de kosten uit artikel 7.9 en wordt geïnd gedurende een periode van 10 jaar.
8. Voor hulpmiddelen voor minderjarigen, rolstoelen en sportrolstoelen is op grond van andere wet- en regelgeving geen bijdrage verschuldigd.
9. Voor de berekening van de bijdrage voor huishoudelijke ondersteuning wordt de kostprijs gebaseerd op het vierwekelijkse tarief dat is overeengekomen met gecontracteerde zorgleveranciers.
10. Voor de berekening van de bijdrage voor dagbesteding wordt de kostprijs gebaseerd op het gemiddelde dagdeeltarief van de door de gemeente gecontracteerde zorgleveranciers.
11. Voor de berekening van de bijdrage voor ondersteuning thuis wordt de kostprijs gebaseerd op het gemiddelde uurtarief van de door de gemeente gecontracteerde zorgleveranciers.
12. Voor de berekening van de bijdrage voor kortdurend verblijf wordt de kostprijs gebaseerd op het tarief dat gebruikelijk is binnen de regio.

13. De berekening van de bijdrage voor een PGB wordt gebaseerd op de kosten zoals opgenomen in de vierwekelijkse overzichten van SVB.

Artikel 1.4 Recht van regres

Het college maakt gebruik van het recht van regres conform artikel 2.4.3 van de wet.

Hoofdstuk 2 – PGB

Artikel 2.1 Algemeen

1. Aanvrager dient, om in aanmerking te kunnen komen voor een PGB, een persoonlijk budgetplan in waarin het verzoek om een PGB wordt gemotiveerd en onderbouwd. Hiertoe dient het modelformulier PGB-plan te worden gebruikt.
2. De budgethouder is verplicht om instructies en aanwijzingen van de SVB voor het trekkingsrecht PGB op te volgen.
3. Het college publiceert een vergoedingenlijst voor PGB's, waarin de maximale hoogte is gespecificeerd per voorziening.
4. Een periodiek uit te betalen PGB wordt verleend voor een periode die aanvangt op de dag waarop het recht op de voorziening is ontstaan, voor zover deze dag niet ligt voor de dag waarop de voorziening is aangevraagd.
5. Een PGB voor de aanschaf van een hulpmiddel is mede bestemd voor het onderhoud, de reparaties en de verzekering van de voorziening.
6. Voor de kosten van ondersteuning bij de besteding of de verantwoording van het PGB wordt geen bijdrage verleend.
7. Aanvrager dient zijn medewerking aan een gecontracteerde aanbieder te verlenen om tot een onderbouwing te komen die noodzakelijk is voor de vaststelling van het maximale PGB per periode, dit geldt voor de resultaten genoemd in artikel 1.2 lid a, b, e, f en g.
8. Een PGB kan alleen worden aangevraagd ten behoeve van ondersteuning die hier ten lande wordt verstrekt.
9. Waar dit besluit niet voorziet in regels ten aanzien van het PGB zijn de regels omtrent PGB's conform de Wet Langdurige Zorg van overeenkomstige toepassing.
10. Een PGB wordt bruto verstrekt door de SVB, de eigen bijdrage wordt geënd door het CAK. Inbegrepen zijn kosten, waaronder in geval van werkgeverschap vakantietoeslag, verlof en werkgeverslasten.
11. Het staat de budgethouder vrij om een hoger bedrag te storten bij SVB ten behoeve van zijn PGB of op andere wijze in de meerkosten bij te dragen.
12. Er geldt geen vrij besteedbaar bedrag (eenmalige uitkering) in het PGB.

Hoofdstuk 3 - Dagbesteding

Artikel 3.1. Algemeen

1. Dagbesteding is een dagprogramma met een accent op begeleiding in groepsverband, gericht op het bijhouden en ontwikkelen van vaardigheden en het ontlasten van de mantelzorger. Voor de cliënten met een zwaardere ondersteuningsbehoefte kan de dagbesteding samengaan met enige vorm van behandeling en/of persoonlijke verzorging.
2. Dagbesteding is voor de volgende aandachtgroepen:
   a. ouderen,
   b. mensen met een lichamelijke beperking,
   c. mensen met een (licht) verstandelijke beperking,
   d. mensen met een psychiatrische aandoening,
3. Indien een aanvrager onder twee of meer aandachtgroepen valt, geldt de aandachtgroep met de dominante grondslag. De dominante grondslag is de aandoening waarvoor de cliënt de meeste ondersteuning behoeft.

Artikel 3.2 Voorwaarden voor dagbesteding in de vorm van een PGB

1. Dagbesteding vindt niet plaats op het woonadres van de aanvrager.
2. Dagbesteding wordt geboden door een instelling die beschikt over een geldige HKZ certificering Zorg en Welzijn of een geldige erkenning overeenkomstig het kwaliteitssysteem van de Federatie Landbouw en Zorg.
3. Indien de dagbesteding wordt aangeboden door een aanbieder die niet beschikt over de in lid 2 genoemde certificering of erkenning dient de aanvrager hiervoor expliciet toestemming te verkrijgen van het college.

Hoofdstuk 4 - Ondersteuning thuis

Artikel 4.1. Algemeen

1. Ondersteuning thuis draagt bij aan de versterking of behoud van de zelfredzaamheid en de eigen regie van de aanvrager.
2. Bij het uitvoeren van ondersteuning thuis in de vorm van zorg in natura laat de gemeente vrijheid aan de gecontracteerde aanbieder hoe zij diensten of producten inzet. Het betreft hierbij in ieder geval de volgende onderdelen :
   a. het ondersteunen bij het aanbrengen van structuur en het voeren van regie;
   b. het ondersteunen bij praktische vaardigheden/handelingen ten behoeve van de zelfredzaamheid;
   c. het bieden van toezicht;
   d. het oefenen met het aanbieden van structuur, voeren van regie en uitvoeren van handelingen die behoud of versterking van zelfredzaamheid tot doel hebben.

Hoofdstuk 5 - Schoon en leefbaar huis

Artikel 5 Algemeen

Een schoon en leefbaar huis is het resultaat van de huishoudelijke ondersteuning zoals vastgelegd in een zorgplan tussen de aanvrager en de zorgaanbieder.

Hoofdstuk 6 – Kortdurend verblijf/logeervoorziening

Artikel 6.1. Algemeen

Kortdurend verblijf omvat logeren in een instelling gedurende maximaal drie etmalen per week, voor inwoners met een somatische, psychogeriatrische of psychiatrische aandoening of beperking, of een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke handicap, ter ontlasting van de mantelzorger.

Artikel 6.2 Wijze van verstrekken

De voorziening wordt in beginsel de vorm van een PGB verleend, tenzij de aanvrager anders verzoekt. Het PGB wordt gemaximeerd tot het bedrag genoemd in de vergoedingenlijst.

Artikel 6.3. Samenloop met dagbesteding

Indien er tevens een maatwerkvoorziening wordt verstrekt in de vorm van dagbesteding is dit maximaal 2 dagdelen per etmaal waarbij ondersteuning thuis is uitgesloten.

Hoofdstuk 7 - Woonvoorzieningen

Artikel 7.1 Vormen woonvoorzieningen

De door het college te verlenen woonvoorzieningen kunnen bestaan uit een voorziening voor:

a. verhuizing en inrichting;
b. een voorziening van niet-bouwkundige en niet-woontechnische aard in of aan de woning;
c. een voorziening van bouwkundige of woontechnische aard in of aan de woning of een gemeenschappelijke ruimte, waaronder begrepen het bezoekbaar maken van de woning;
d. onderhoud, keuring, reparatie en verwijderen van voorzieningen in de woning;
e. een uitraasruimte.

Artikel 7.2 Wijze van verstrekken

1. De voorziening als bedoeld in artikel 7.1, onderdeel a, wordt verleend als PGB.
2. De voorziening als bedoeld in artikel 7.1, onderdeel b, wordt verleend als PGB of in natura.
3. De voorzieningen als bedoeld in artikel 7.1, onderdelen c tot en met e, worden verleend als PGB.
4. De voorzieningen als bedoeld in artikel 7.1, onderdelen a en b worden uitbetaald aan de aanvrager.
5. De voorzieningen als bedoeld in artikel 7.1, onderdelen c, d en e, worden uitbetaald aan de eigenaar van de woning, tenzij het college anders beslist.
6. De voorzieningen als bedoeld in artikel 7.1, onderdelen c en d worden, indien de woning eigendom is van een toegelaten instelling, als bedoeld in artikel 70 van de woningwet, uitbetaald aan de door de gemeente gecontracteerde aannemer. Bij particuliere huur of eigen woning wordt een vergoeding verstrekt op basis van een offerte van de door de gemeente gecontracteerde aannemer.

Artikel 7.3 Gereedmelding, vaststelling en uitbetaling

1. Terstond na voltooiing van de werkzaamheden in het kader van een voorziening van bouwkundige of woontechnische aard zoals bedoeld in artikel 7.1, onderdeel c, verklaart de woningeigenaar aan het college dat de bedoelde werkzaamheden zijn voltooid.

2. De gereedmelding als bedoeld in het vorige lid gaat vergezeld van een verklaring dat bij het treffen van de voorzieningen is voldaan aan de voorwaarden waaronder de voorziening is verleend en is tevens een verzoek om definitieve vaststelling en uitbetaling van de voorziening.
3. Voor voorzieningen ten behoeve van woningen die in eigendom zijn van een toegelaten instelling, als bedoeld in artikel 70 van de woningwet, is hetgeen gesteld in lid 1 en 2 van dit artikel niet van toepassing.

Artikel 7.4 Terugbetaling van woningaanpassingen

1. De woningeigenaar die voor de door hem zelf bewoonde woning een voorziening van bouwkundige of woontechnische aard als bedoeld in artikel 7.1, onderdeel c, heeft ontvangen en die binnen een periode van 10 jaar na de datum van gereedmelding van de werkzaamheden de woning verkoopt, is gehouden de gemeente een deel van de voorziening terug te betalen.
2. De hoogte van het terug te betalen bedrag als bedoeld in het eerste lid is gelijk aan het bedrag van de voorziening, verminderd met 10 procent per jaar.
3. De bepaling in het eerste lid is niet van toepassing indien de woning wordt verkocht aan de persoon ten behoeve van wie de voorziening is verleend of aan de persoon aan wie op grond van dit besluit een vergelijkbare voorziening zou zijn toegekend.
4. De woningeigenaar als bedoeld in het eerste lid is verplicht om binnen een maand na de verkoop van de woning het college hiervan schriftelijk op de hoogte te stellen.

Artikel 7.5 Weigering of verlaging

1. Het college kan een voorziening genoemd in artikel 7.1 weigeren indien:
   a. er een beroep wordt gedaan op de gemeente tot de verstrekking van een woonvoorziening en deze aanvraag het gevolg is van verwijtbaar handelen of nalaten van de aanvrager.
   b. deze wordt aangevraagd voor een woning of gemeenschappelijke ruimte die speciaal voor personen met beperkingen is ingericht.

2. Het college weigert een voorziening genoemd in artikel 7.1:
   a. indien de beperking of het probleem voortvloeit uit de aard van de in de woning gebruikte materialen;
   b. indien de aanvraag verband houdt met een verhuizing en de aanvrager verhuist vanuit een woning waarin en waaromheen hij in staat is zich te verplaatsen, tenzij deze verhuizing noodzakelijk is;
   c. indien de aanvraag verband houdt met een verhuizing en deze verhuizing, of de acceptatie van de nieuwe woning, heeft plaatsgevonden voordat het college een besluit heeft genomen naar aanleiding van de aanvraag, tenzij sprake is van bijzondere omstandigheden;
   d. indien de aanvraag verband houdt met een verhuizing en de aanvrager niet verhuist naar de voor hem op dat moment beschikbare meest geschikte woning, tenzij het college schriftelijk toestemming heeft verleend voor de verhuizing;
   e. indien de aanvraag betrekking heeft op de kosten van verhuizing en de aanvrager voor het eerst zelfstandig gaat wonen;
   f. indien de aanvraag verband houdt met een verhuizing en de aanvrager verhuist naar een woning die niet geschikt is om het hele jaar door bewoond te worden;
   g. indien de aanvraag verband houdt met een verhuizing en de aanvrager verhuist naar een verzorgingshuis, een Wlz instelling of naar een bij die instelling horende (aanleun)-woning;
   h. indien de aanvraag betrekking heeft op een hotel/pension, trekkerswoonwagen, vakantiewoning of tweede woning.

3. Het college beperkt de hoogte van het persoonsgebonden budget voor de kosten van een woonvoorziening van bouwkundige of woontechnische aard als bedoeld in artikel 7.1 c tot maximaal € 10.000,--.
4. Voor de in het vorige lid bedoelde woonvoorziening kan alsnog een hoger persoonsgebonden budget worden verstrekt indien binnen een jaar na de aanvraag geen geschikte woning beschikbaar is, of wanneer binnen een half jaar na de aanvraag geen geschikte woning beschikbaar is en de ernst van de beperking dusdanig is dat de primaire woonfuncties zoals bezoek van toilet of badkamer niet meer mogelijk zijn.

Artikel 7.6 Woonwagen en woonschip

Indien de aanvrager een woonwagen of woonschip bewoont, kan het college een voorziening genoemd in artikel 7.1, onderdeel c, verlenen, indien:

a. de technische levensduur van de woonwagen of het woonschip nog minimaal vijf jaar is;
b. de standplaats of ligplaats niet binnen vijf jaar voor opheffing in aanmerking komt.

Artikel 7.7 Onderhoud, keuring en reparatie

Het college verleent een voorziening voor onderhoud, keuring en reparatie als bedoeld in artikel 7.1, onderdeel d, voor de volgende eerder door het college verstrekte maatwerkvoorziening:

a. stoelliften;
b. rolstoel-, sta- of plateauliften;
c. woonhuisliften;
d. hefplateauliften;
e. balansliften;
f. de mechanische inrichting voor het verstellen van een in hoogte verstelbaar keukenblok, bad of wastafel;
g. elektromechanische opening- en sluitingsmechanisme van deuren;
h. toiletten voorzien van een onderspoel- en föhninrichting.

Artikel 7.8 Gemeenschappelijke ruimte

Het college kan besluiten tot de verlening van woonvoorzieningen in of aan een gemeenschappelijke ruimte indien dit zich niet verzet tegen artikel 7.5 lid 1 onder b.

Artikel 7.9 Woningaanpassingen

1. Een voorziening van bouwkundige of woontechnische aard als bedoeld in artikel 7.1, onder c, kan betrekking hebben op de navolgende kosten:
   a. de aanneemsom waaronder begrepen loon- en materiaalkosten;
   b. de risicoverrekening van loon- en materiaalkosten, met inachtneming van het bepaalde in de Risicoregeling woning- en utiliteitsbouw 1991;
   c. het architectenhonorarium tot ten hoogste 10% van de aanneemsom mits het honorarium niet hoger is dan het maximale honorarium als bepaald in De Nieuwe Regeling (DNR) van de Bond van Nederlandse Architecten en de noodzaak tot het inschakelen van een architect voortvloeit uit de aard, de omvang en de complexiteit van de betreffende aanpassing;
   d. de leges voor de bouwvergunning, voor zover deze betrekking hebben op de door de gemeente aanvaarde kosten van een woningaanpassing;
   f. de prijs van benodigde grond, indien niet binnen de aan de eigenaar toebehorende kavel kan worden gebouwd;
   g. de kosten in verband met noodzakelijk technisch onderzoek en advies met betrekking tot de te verrichten aanpassingen;

2. Indien de voorziening in zelfwerkzaamheid wordt getroffen, dan wel door een derde wordt getroffen die blijkens raadpleging van het handelsregister als bedoeld in de Handelsregisterwet niet bedrijfsmatig op soortgelijke werkzaamheden is ingericht, worden uitsluitend de materiaalkosten vergoed.

Hoofdstuk 8 – Vervoersvoorzieningen

Artikel 8.1 Vormen vervoersvoorziening

De door het college te verlenen vervoersvoorziening kan bestaan uit:

a. een collectief systeem van aanvullend vervoer;
b. een PGB voor de kosten van vervoer;
c. een open buitenwagen (scootmobiel);
d. een gesloten buitenwagen;
e. een andere speciaal voor de doelgroep bedoelde vervoersvoorziening;
f. een aanpassing aan een motorvoertuig;

Artikel 8.2 Algemeen

1. Een PGB voor voorzieningen genoemd in artikel 8.1 onder c,d en e kan maximaal een maal per 7 jaar verstrekt worden.
2. De ouders en/of de partners en/of de kinderen tot en met 12 jaar, die woonachtig zijn op hetzelfde adres, kunnen tegen een gelijk gereduceerd tarief met de aanvrager meereizen in het collectief systeem van aanvullend vervoer.
3. De begeleider van de persoon die recht heeft op de voorziening als bedoeld in artikel 8.1, onderdeel a, kan gratis meereizen in het collectief systeem van aanvullend vervoer indien de bedoelde persoon zonder die begeleiding niet kan reizen of zich op de plaats van bestemming niet zelfstandig kan verplaatsen.

Artikel 8.3 Wijze van verstrekken

1. De voorziening genoemd in artikel 8.1, onderdeel a, wordt in natura verleend.

2. De voorziening genoemd in artikel 8.1, onderdeel b, wordt in de vorm van een PGB verleend en gemaximeerd door de vergoedingenlijst.
3. De voorzieningen genoemd in artikel 8.1, onderdelen c, d, e en f worden in natura of in de vorm van een PGB verleend.

Hoofdstuk 9 - Rolstoelen

Artikel 9.1 Vormen rolstoelvoorziening

De door het college te verlenen rolstoelvoorziening kan bestaan uit:

a. een handbewogen rolstoel;
b. een elektrische rolstoel;
c. een sportrolstoel.

Artikel 9.2 Wijze van verstrekken

1. De voorzieningen als bedoeld in artikel 9.1 onderdelen a en b, worden in natura of in de vorm van een PGB verleend.
2. Het PGB voor de in artikel 9.1 bedoelde voorzieningen is mede bestemd voor de aanschaf, het onderhoud, de reparaties en de aanpassingen.

Artikel 9.3 Sportrolstoel

De in artikel 9.1, onderdeel c, bedoelde voorziening wordt maximaal eenmaal per vier jaar verleend,tenzij de eerdere noodzaak van de voorziening een gevolg is van omstandigheden die de aanvrager niet verweten kunnen worden.

Hoofdstuk 10 – Slotbepalingen

Artikel 10.1 Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de aanvrager, op diens verzoek, afwijken van de bepalingen van dit besluit indien de onverkorte toepassing van dit besluit tot onbillijkheden van overwegende aard zou leiden.

Artikel 10.2 Indexering

1. De bedragen zoals in de vergoedingenlijst worden vermeld worden jaarlijks per 1 januari verhoogd conform de ontwikkelingen van de van toepassing zijnde prijsindex volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek.
2. In afwijking van het eerste lid kan het college de bedragen voor het collectief vervoer verhogen conform de ontwikkelingen van de prijsindex van kennisplatform NEA.

Artikel 10.3 Citeertitel en inwerkingtreding: gewijzigd

1. Het besluit maatschappelijke ondersteuning Lelystad 2007 wordt ingetrokken.
2. Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2015.
3. Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit maatschappelijke ondersteuning Lelystad 2015.

Lelystad, 9 december 2014.
Het college van de gemeente Lelystad,
de secretaris, de burgemeester,

Bijlage: Vergoedingenlijst krachtens het besluit Maatschappelijke Ondersteuning Lelystad 2015

Volgens artikel 1.2. van het Wmo besluit 2015 van de gemeente Lelystad kan het resultaat van een maatwerkvoorziening bestaan uit:

1. dagbesteding;
2. ondersteuning thuis;
3. een schoon en leefbaar huis;
4. kortdurend verblijf;
5. een woonvoorziening;
6. een vervoersvoorziening;
7. een rolstoel.

1. **Dagbesteding**

De hoogte van het PGB voor dagbesteding bedraagt maximaal € 23,40 per dagdeel (75% van het gemiddelde tarief van de hoofdaannemers), inclusief vervoer van en naar de locatie van de dagbesteding.

2. **Ondersteuning Thuis**

1. Indien de begeleiding wordt geboden door een gekwalificeerde zorgverlener is het PGB uurtarief maximaal € 36,60 (75% van het gemiddelde tarief van de hoofdaannemers). Dit geldt uitsluitend indien de aanbieder:
   a. als zorgverlenende organisatie staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel, of;
   b. staat ingeschreven in het BIG-register en geen familie van u is, of;
   c. een zelfstandige zonder personeel (zzp'er) is die beschikt over een door de Belastingdienst afgegeven Verklaring Arbeidsrelatie (VAR) en geen familie van de aanvrager is.

2. Indien de begeleiding wordt geboden door een informele hulpverlener of mantelzorger bedraagt het uurtarief maximaal het op de informele hulpverlener of mantelzorger van toepassing zijnde bruto wettelijk minimumreferentieloon en indien van toepassing aangevuld met een surplus voor de werkgeverslasten van 25%.

3. **Een schoon en leefbaar huis**

   1. De hoogte van het PGB voor huishoudelijke hulp met als resultaat een schoon huis bedraagt € 136,50 per vier weken (75% van het tarief voor de gecontracteerde aanbieders). Dit geldt uitsluitend indien de zorgverlener:

   a. als zorgverlener voor huishoudelijke ondersteuning staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel, of;
   b. een zelfstandige zonder personeel (zzp'er) is die beschikt over een door de Belastingdienst afgegeven Verklaring Arbeidsrelatie (VAR) en geen familie van de aanvrager is.

   2. Indien de huishoudelijke ondersteuning wordt geboden door een informele hulpverlener of mantelzorger, bedraagt het uurloon maximaal het op de informele hulpverlener of mantelzorger van toepassing zijnde bruto wettelijk minimumreferentieloon, en indien van toepassing aangevuld met een surplus voor de werkgeverslasten van 25%. Het aantal uren huishoudelijke ondersteuning wordt daarbij begrensd door het maximum van € 136,50 per vier weken.

4. **Kortdurend verblijf**

De hoogte van het PGB voor kortdurend verblijf bedraagt maximaal € 45,00 per etmaal, dit is inclusief overnachting en vervoer en exclusief individuele ondersteuning of dagbesteding. Dit tarief geldt eveneens indien de aanvrager deze voorziening in natura wenst te ontvangen.

5. **Een woonvoorziening**

De hoogte van het PGB bedrag voor een woonvoorziening is afhankelijk van het doel van de aanvraag:

a. voor verhuis– en inrichtingskosten eenmalig, maximaal € 3.150,-
b. voor het bezoekbaar maken van een woning, eenmalig, maximaal € 2.694,-
c. voor het verbouwen van de woning en het aanbrengen van overige onroerende voorzieningen, zoals een traplift, is het bedrag gebaseerd op de lijst van standaard woonvoorzieningen, volgens de prijsopgave van de door de gemeente gecontracteerde gespecialiseerde aannemer.
d. voor overige woonvoorzieningen is het PGB maximaal de prijs van de goedkoopst adequate voorziening in natura.

6. Een vervoersvoorziening

a. De hoogte van het PGB voor eigen vervoer (motorvoertuig) is maximaal € 1.213,- per jaar.
b. De hoogte van het PGB voor een open buitenwagen (scootmobiel) is maximaal de prijs van de goedkoopst adequate voorziening in natura.

7. Een rolstoel

a. De hoogte van het PGB voor een rolstoel is maximaal de prijs van de goedkoopst adequate voorziening in natura.
b. De hoogte van het PGB voor een sportrolstoel is maximaal € 3.234,-

Toelichting en beleidsregels

Criteria voor een maatwerkvoorziening

Hoofdverblijf

Een voorwaarde om voor een maatwerkvoorziening in aanmerking te komen is dat de aanvrager zijn hoofdverblijf in Lelystad heeft. Aanvrager moet ingeschreven staan in de gemeentelijke basisadministratie (GBA) van de gemeente Lelystad. Hoofdverblijf betekent volgens jurisprudentie meer dan alleen ingeschreven staan in het GBA; aanvrager moet daadwerkelijk het grootste deel van de tijd in de gemeente verblijven. Als de aanvrager kan aantonen dat hij op korte termijn in Lelystad komt wonen, kan -als hij nog niet staat ingeschreven in het GBA- de aanvraag in behandeling worden genomen. Er wordt dan wel een termijn afgesproken waar binnen de inschrijving in het GBA geregeld moet zijn.

Langdurig noodzakelijk

De voorzieningen of diensten moeten langdurig noodzakelijk zijn ter compensatie van beperkingen. Onder 'langdurig' wordt over het algemeen verstaan langer dan 6 maanden of dat het een blijvende situatie betreft. Onder een 'blijvende situatie' wordt ook de terminale levensfase verstaan. Voor sommige maatwerkvoorzieningen, bijvoorbeeld hulp bij het huishouden, kan het ook om een kortere periode gaan, bijvoorbeeld na ontslag uit het ziekenhuis. Waar precies de grens ligt tussen kortdurend en langdurig zal per situatie verschillen. Als de verwachting is dat aanvrager na enige tijd zonder de benodigde hulpmiddelen of aanpassingen zal kunnen functioneren, dan mag van kortdurende medische noodzaak worden uitgegaan. Bij een wisselend ziektebeeld, waarbij verbetering in de toestand opgevolgd wordt door periodes van terugval, kan uitgegaan worden van een langdurige medische noodzaak.

Voorliggende voorzieningen

Wanneer blijkt dat aanvrager niet op eigen kracht of met hulp van het sociaal netwerk tot een oplossing kan komen, wordt beoordeeld of er zogenaamde algemene voorzieningen zijn die de problemen die aanvrager ervaart (gedeeltelijk) kunnen oplossen. Algemene voorziening is een breed begrip. Het betreft voorzieningen waar iedereen gebruik van kan maken. Algemene voorzieningen kunnen commerciële diensten zijn zoals een wasserette/stomerij of een boodschappenbezorgdienst van een supermarkt maar ook diensten zonder winstoogmerk, zoals het restaurant van een verzorgingshuis waar buurtbewoners tegen een geringe vergoeding kunnen eten. De bedoeling is dat er steeds meer algemene voorzieningen komen zodat inwoners minder een beroep doen op (duurdere) maatwerkvoorzieningen.

Voorliggende voorzieningen op grond van andere wet- of regelgeving

Voorliggend op de Wmo is een voorziening/dienst op grond van een andere wettelijke regeling, zoals de Wet langdurige zorg (Wlz), de Zorgverzekeringswet of de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen(Wia). Indien dit het geval is, zal er op grond van de Wmo geen voorziening/dienst worden verstrekt. Voorliggende voorzieningen vanuit de ziektekostenverzekeraar zijn loophulpmiddelen. Ziektekostenverzekeraars hebben afspraken met thuiszorgaanbieders voor tijdelijke gebruik van krukken of een rolstoel en met hulpmiddelenleveranciers voor permanent gebruik van andere loophulpmiddelen. Het aanbod is afhankelijk van het verzekeringspakket. Op grond van de Wia kan er aanspraak gemaakt worden op hulpmiddelen in de werksituatie en op vervoer van en naar het werk. De Wlz is verantwoordelijke voor woningaanpassingen en diensten in een Wlz-instelling.

Algemeen gebruikelijke voorzieningen
Een algemeen gebruikelijke voorziening is een voorziening die voldoet aan de volgende criteria:
- Het is niet speciaal bedoeld voor personen met een beperking;
- Het is verkrijgbaar in de reguliere handel;
- Het kan voor een persoon zonder beperkingen in een financieel vergelijkbare positie worden gerekend tot het normale aanschaffingspatroon.

Hoofdstuk 1 – Algemene bepalingen

Artikel 1.1 Begripsbepalingen
Het HKZ Certificaat geeft aan dat een instelling voldoet aan vooraf vastgestelde kwaliteitsnormen van de geleverde zorg.
De overige definities behoeven geen toelichting.

Artikel 1.2 Algemene bepalingen
Dit artikel spreekt voor zich. Persoonlijke verzorging kan onderdeel uitmaken van ondersteuning thuis, dit geldt voor aanvragers met een zintuiglijke beperking, een verstandelijke beperking of een psychiatrische aandoening en betreft ondersteuning bij de algemene dagelijkse levensverrichtingen.

Artikel 1.3 Bijdrage in de kosten van een maatwerkvoorziening
De verstrekking is altijd gebaseerd op de kostprijs van de goedkoopst adequate voorziening. Er zijn vaak meerdere geschikte oplossingen, maar er wordt gekozen voor de oplossing die naar objectieve maatstaven de goedkoopste is. Indien aanvrager een duurdere voorziening wil (die eveneens adequaat is) komen de meerkosten voor rekening van aanvrager. In dergelijke situaties zal de verstrekking plaatsvinden in de vorm van een PGB gebaseerd op de goedkoopst adequate voorziening.

Artikel 1.4 Recht van regres
Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Hoofdstuk 2 – PGB

Artikel 2.1 Algemeen
Een PGB kan een geschikt instrument zijn voor de cliënt om zijn leven naar eigen wensen en behoeften in te vullen. Het is een verstrekkingvorm die bij uitstek geschikt is voor mensen die zelf de regie over hun leven kunnen voeren. De gemeente streeft ernaar dat alle gewenste voorzieningen op lokaal niveau aanwezig zijn, zodat een PGB in principe niet nodig is. Dit zal niet in alle gevallen mogelijk zijn. De gemeente vindt het van belang dat mensen eigen regie over hun leven kunnen voeren en dat zij, indien zij dit wensen, hiervoor een PGB kunnen inzetten.

De hoogte van een PGB voor dienstverlening is opgebouwd uit verschillende kostencomponenten, zoals salaris, vervanging tijdens vakantie, overige werkgeverslasten, vakantiedagen (20 dagen bij een volledige werkweek) en vakantietoeslag. Van werkgeverslasten is sprake als er een arbeidsovereenkomst wordt gesloten met de zorgverlener, doorgaans gebeurt dit als er meer dan 3 dagen per week wordt gewerkt. Het gaat dan om de loonheffingen.

Gemotiveerd plan
Een maatwerkvoorziening in de vorm van een PGB wordt alleen verstrekt indien de cliënt dit motiveert. De gemeente beoordeelt of dit plan voldoet. Door het opstellen van een persoonlijk PGB plan wordt de cliënt gestimuleerd na te denken over zijn zorgvraag, deze uit te werken en te concretiseren, en tevens het doelbereik en daarmee de kwaliteit van de zorg te evalueren. Aanvrager dient van een door het college vastgesteld modelplan gebruik te maken.

Bekwaamheid van de aanvrager
Overwegende bezwaren tegen toekenning van een PGB zijn er als er een ernstig vermoeden is dat de budgethouder problemen zal hebben met het omgaan met een PGB. In de volgende situaties is het risico groot dat het PGB niet besteed wordt aan het daarvoor bestemde doel:
- de aanvrager is handelingsonbekwaam;
- de aanvrager heeft als gevolg van dementie, een verstandelijke handicap of ernstige psychische problemen onvoldoende inzicht in de eigen situatie;

- indien er sprake is van verslavingsproblematiek;
- indien er eerder misbruik gemaakt is van het PGB.

Bovenstaande opsomming is niet limitatief. Er kunnen andere situaties denkbaar zijn waarin het verstrekken van een PGB niet gewenst is. In deze situaties kan een PGB worden geweigerd. Om een PGB af te wijzen op overwegende bezwaren, moet er feitelijke onderbouwing zijn op grond waarvan afgewezen kan worden. Dit kan een medische onderbouwing zijn, maar ook het aantonen van schulden of eerder misbruik. De onderbouwing wordt in de beschikking vermeld.

De gemeente Lelystad is van mening dat een PGB louter kan worden aangewend voor ondersteuning die hier ten lande wordt geleverd. Een PGB kan daarmee nimmer de grens over om ondersteuning in te kopen in een ander land.

Het trekkingsrecht via de SVB geldt uitsluitend voor maatwerkvoorzieningen in de vorm van dienstverlening voor de resultaten dagbesteding, ondersteuning thuis, een schoon en leefbaar huis en kortdurend verblijf/een logeervoorziening. Het PGB voor een woningaanpassing, hulpmiddel of vervoersvoorziening wordt niet verstrekt via het trekkingsrecht.

Kwaliteit van dienstverlening
De kwaliteit van de dienstverlening die ingezet wordt met een PGB moet van vergelijkbare kwaliteit zijn als de dienstverlening in de vorm van zorg in natura. In het PGB plan dient aangetoond te worden op welke wijze deze kwaliteit geborgd is.

Trekkingsrecht
In de Wmo 2015 is de verplichting opgenomen dat gemeenten PGB's uitbetalen in de vorm van trekkingsrecht. Dit houdt in dat de gemeente het PGB niet op de bankrekening van de budgethouder stort, maar op rekening van het servicecentrum PGB van de SVB. De budgethouder laat via declaraties of facturen aan de SVB weten hoeveel uren hulp zijn geleverd en de SVB zorgt vervolgens voor de uitbetaling van de zorgverlener.

Inzetten sociaal netwerk of mantelzorger
In het plan kan de aanvrager aangeven dat hij zijn sociale netwerk of mantelzorgers wil inzetten. De beloning van het sociale netwerk moet beperkt blijven tot gevallen waarin de zorg de gebruikelijke hulp overstijgt. Nagegaan wordt of de aanvrager een bewuste keuze heeft gemaakt tussen zorg in natura of een PGB.
Een PGB kan bijvoorbeeld uitkomst bieden wanneer de zorg nodig is op ongebruikelijke tijden, bijvoorbeeld huishoudelijke ondersteuning in het weekend.

Hoofdstuk 3 - Dagbesteding

Artikel 3.1. Algemeen
De dagbesteding wordt programmatisch aangeboden, met een vast dag en/of weekprogramma, met agogische methoden gericht op de doelgroep met een welomschreven doel en vraagt een actieve betrokkenheid van de cliënt. De dagbesteding is tevens gericht op het structureren van de dag, daarnaast wordt geoefend met vaardigheden, die de zelfredzaamheid bevorderen. De dagbesteding wordt aangeboden inclusief vervoer, indien dit noodzakelijk wordt geacht.

Dagbesteding is nadrukkelijk anders dan welzijnsactiviteiten; ook al bevatten welzijnsactiviteiten wel elementen die in dagbesteding voorkomen. Voor veel cliënten zal deelname aan activiteiten in bijvoorbeeld een wijkvoorziening voldoende zijn om structuur te bieden aan de dag en medemensen te ontmoeten. Dagbesteding als maatwerkvoorziening is alleen bedoeld voor cliënten die door hun cognitieve beperkingen, ernstig fysieke beperkingen of gedragsproblematiek een dergelijke dagstructurering, gericht op het verbeteren of behouden van capaciteiten en/of het reguleren van gedragsproblemen nodig hebben. Dagbesteding kan ook een oplossing zijn om de huisgenoot of mantelzorger te ontlasten.

Artikel 3.2 Voorwaarden voor dagbesteding in de vorm van een PGB
Uit de toelichting op artikel 3.1. blijkt duidelijk dat dagbesteding niet op het woonadres van de aanvrager kan plaats vinden.

Hoofdstuk 4 - Ondersteuning thuis

Artikel 4.1. Algemeen
De taken worden niet alleen overgeheveld vanuit de AWBZ naar de Wmo; er moet ook daadwerkelijk een transformatie plaats vinden. De gemeente wil de bestaande vormen van ondersteuning anders en dichterbij de cliënt organiseren en nieuwe vormen van hulp en ondersteuning voor de diverse doelgroepen ontwikkelen.

De zorgaanbieder stelt in overleg met de cliënt een zorgplan op waarin de omvang van de ondersteuning thuis is opgenomen. Ondersteuning thuis kan worden ingezet voor:
- zelfredzaamheid (in staat tot bewegen en verplaatsen, communicatie, het nemen van besluiten, oplossen van problemen, dagelijkse routine kunnen organiseren, geld beheren, administratie etc.)
- gedragsproblemen (destructief gedrag, dwangmatig gedrag, lichamelijk en/of verbaal agressief, seksueel overschrijdend gedrag etc.)
- psychisch functioneren (concentratie, geheugen en denken, perceptie van de omgeving)
- Oriëntatiestoornissen (oriëntatie in tijd, plaats en persoon)
- het leren omgaan van derden (familie/vrienden/leerkracht etc.) met cliënt

Onder het resultaat ondersteuning thuis zijn de volgende functies gebracht::
a. de functie begeleiding individueel (die tot 1-1-2015 onder de AWBZ viel;
b. de regiecomponent van hulp bij het huishouden 2 , betreft de regie op het huishouden, ondersteuning en signaalfunctie;
c. de persoonlijke verzorging voor aanvragers met een zintuiglijke beperking, een verstandelijke beperking of een psychiatrische aandoening bestaat uit ondersteuning bij de algemene dagelijkse levensverrichtingen.

Net als bij hulp bij het huishouden wordt bij begeleiding het begrip :" gebruikelijke hulp gehanteerd. Gebruikelijke hulp is hulp die verwacht wordt van huisgenoten, die "normaal" wordt geacht in de relatie tussen huisgenoten. Begeleiding door partner, ouder, volwassen inwonend kind of andere volwassen huisgenoot wordt als gebruikelijke hulp beschouwd:
- In kortdurende situaties (max. 3 maanden): als uitzicht op herstel (van de zelfredzaamheid) dusdanig is dat begeleiding daarna niet meer nodig zal zijn.
- bij normaal maatschappelijk verkeer binnen de persoonlijke levenssfeer (bezoek familie/vrienden, bezoek huisarts, brengen en halen van kinderen naar school, sport of clubjes);
- begeleiding bij gebruikelijke huishoudelijke werkzaamheden voor gezinsleden of huisgenoten vanaf 12 jaar, zoals schoonmaken, afwassen, wasverzorging, maaltijdenbereiding, (tuin)onderhoud, boodschappen doen;
- hulp bij overnemen van taken die bij een gezamenlijk huishouden behoren zoals de thuisadministratie.

Mantelzorg vindt plaats op basis van vrijwilligheid en kan om die reden niet worden verplicht.

Hoofdstuk 5 - Schoon en leefbaar huis

Artikel 5 Algemeen
Het kunnen voeren van een huishouden maakt langer zelfstandig wonen in de eigen leefomgeving mogelijk. Adequaat een huishouden voeren is een zeer subjectief begrip waarop een ieder, anders wellicht dan bij hulpmiddelen, eigen normen en waarden hanteert. Om er zeker van te zijn dat de huishoudelijke ondersteuning voorziet in de specifieke zorgbehoefte van de aanvrager wordt gewerkt met een zorgplan voor de huishoudelijke ondersteuning. In dit zorgplan, dat het karakter heeft van een overeenkomst met wederzijds goedvinden tussen de aanbieder van huishoudelijke ondersteuning en de cliënt, staat in detail beschreven welke huishoudelijke taken worden verricht en in welke mate de cliënt zelf en diens eventuele huisgenoten, waaronder begrepen kinderen vanaf 12 jaar, gebruikelijke hulp kunnen bieden. Het college heeft een model zorgplan voor de huishoudelijke ondersteuning vastgesteld.

Wanneer een huisgenoot overbelast blijkt te zijn door de zorg voor cliënt, kan hulp bij het huishouden worden ingezet. De overbelasting moet worden vastgesteld. Van cliënt en huisgenoot wordt dan verwacht dat zij onderzoeken wat de mogelijkheden zijn om de overbelasting te verminderen, zodat op den duur de huishoudelijke taken weer door de huisgenoot kunnen worden overgenomen. Wanneer dit niet mogelijk is, bijvoorbeeld omdat de huisgenoot ook ondersteuning nodig heeft en mantelzorg niet voor handen is, kan de huishoudelijke ondersteuning structureel worden ingezet.

Hoofdstuk 6 - Kortdurend verblijf/ Logeeropvang

Er zijn veel manieren om de huisgenoten en mantelzorgers te ontlasten, bijvoorbeeld door een vrijwilliger in te schakelen om een paar uur de zorg voor een cliënt over te nemen. Ook dagbesteding kan als belangrijk neveneffect of zelfs doel hebben de mantelzorg te ontlasten. Soms is dat niet voldoende om het langdurig vol te kunnen houden of is de zorg die een vrijwilliger kan bieden onvoldoende vanwege de beperkingen van de cliënt. Alleen als er sprake is van dreigende overbelasting van de mantelzorger en als andere voorliggende voorzieningen niet voldoen, kan kortdurend verblijf een oplossing zijn. Een voorbeeld hiervan is kortdurend verblijf op grond van de Zorgverzekeringswet.

Er is een maximum van 3 etmalen per week gesteld omdat het logeren betreft. Immers bij meer dan 3 etmalen in een instelling is er sprake van opname, waarvoor een indicatie op grond van de Wet langdurige zorg moet worden gesteld.
In de instelling waar de cliënt kortdurend verblijft wordt de dagelijkse zorg overgenomen. Daarbij kan logeeropvang vanaf 2015 alleen ingekocht worden bij een toegelaten instelling. Een toegelaten instelling is een zorgaanbieder met een Wtzi-toelating (Wet toegelaten zorginstellingen).

De cliënt is zelf verantwoordelijk voor vervoer van - en naar de instelling voor kortdurend verblijf. Hij kan hiervoor gebruik maken van eigen vervoer of van hulp uit het eigen netwerk. Wanneer de cliënt beperkingen heeft op het gebied van vervoer zal hij doorgaans in het bezit zijn van een pasje voor een collectieve vervoersvoorziening krijgen, waarmee hij zich naar de instelling kan vervoeren.

Indien de cliënt tijdens het kortdurend verblijf de voorziening dagbesteding verstrekt krijgt is deze gemaximeerd tot 2 dagdelen per etmaal. De maatwerkvoorziening ondersteuning thuis is uitgesloten daar deze derhalve nimmer thuis kan worden verstrekt.

Artikel 6.1. Algemeen

Behoeft geen nadere toelichting

Artikel 6.2. Wijze van verstrekken

De gemeente heeft geen aanbieders gecontracteerd. De aanvrager krijgt de keuze om zelf een aanbieder te selecteren en de zorg vervolgens in natura of in de vorm van een PGB te ontvangen.

Hoofdstuk 7 - Woonvoorzieningen

Artikel 7.1 Vormen woonvoorzieningen

Dit artikel spreekt voor zich

Artikel 7.2 Wijze van verstrekken

Een aantal voorzieningen leent zich vooral voor de verstrekking in natura, een aantal andere voorzieningen leent zich meer voor de vorm van het persoonsgebonden budget. Het is niet mogelijk om bij woonvoorzieningen altijd te kiezen tussen een voorziening in natura en een persoonsgebonden budget. Zo kan voor een woningaanpassing, een voorziening van bouwkundige of woontechnische aard, uitsluitend door middel van een persoonsgebonden budget worden verstrekt, waarbij de kosten volledig moeten worden verantwoord.

Een woonvoorziening is volgens de jurisprudentie alleen bedoeld voor situaties waarin de ondervonden problemen in direct oorzakelijk verband staan met bouwkundige of woontechnische aspecten van het hoofdverblijf. Omgevingsfactoren als lawaai, stank, onveiligheidsgevoelens, overlast en dergelijke zijn niet van belang. 141050546 pagina 15

a. Een voorziening voor verhuizing en inrichting kan worden verstrekt in de vorm van een PGB. Een financiële tegemoetkoming voor de kosten van verhuizen wordt niet verstrekt wanneer wordt verhuisd naar een Wlz-instelling, zoals een verzorgingshuis of een bij die instelling horende aanleunwoning. Dit geldt ook wanneer men voor de eerste keer zelfstandig gaat wonen. Het gaat bij dergelijke verhuizingen namelijk om kosten welke als “algemeen gebruikelijk” kunnen worden aangemerkt. Natuurlijk moet in principe naar de meest geschikte woning worden verhuisd teneinde te voorkomen dat voor de nieuwe woning te veel woonvoorzieningen moeten worden verstrekt. Maar een uitzondering op deze regel is mogelijk, mits het college vooraf schriftelijk toestemming verleent.
b. Een voorziening van niet-bouwkundige of niet-woontechnische aard is bijvoorbeeld een woningsanering in verband met CARA. Ook kan het gaan om hulpmiddelen voor baden, wassen en douchen, die niet nagelvast aan de woning zijn bevestigd en mobiele patiëntenliften.

c. Een voorziening van bouwkundige of woontechnische aard is een aanpassing van de woning zelf. Wanneer de kosten aanzienlijk zijn en de plaatsing van portable unit in de tuin realiseerbaar is, dan kan dit de goedkoopst adequate oplossing zijn.
d. Voor de kosten van onderhoud, keuring, reparatie en verwijderen is een voorziening mogelijk omdat deze kosten regelmatig moeten worden gemaakt voor bijvoorbeeld trapliften, deuropeners, beweegbare keukens en dergelijke en waarvan de kosten soms relatief hoog zijn. Het gaat hierbij ook om voorzieningen die (elektrisch) beweegbaar zijn en waar om die reden slijtage kan optreden waardoor de veiligheid van het gebruik van de voorziening niet langer kan worden gegarandeerd. Wanneer de kosten van onderhoud en reparatie zijn opgenomen in de leaseprijs van de betreffende voorziening, wordt natuurlijk geen aparte voorziening verstrekt. Ook het verwijderen van voorzieningen valt onder dit artikel.
e. Een uitraasruimte is een zeer specifieke voorziening die alleen op basis van een specifieke noodzaak en op basis van een specifieke beperking kan worden verstrekt. Het zal in de regel gaan om een kleine, veilige en prikkelarme ruimte.

Artikel 7.3 Gereedmelding, vaststelling en uitbetaling
Bij de beschikking is een datum voor gereedmelding opgenomen om te voorkomen dat onnodig lang een verplichting tot uitbetaling blijft bestaan. Het college controleert of aan de voorwaarden bij de verlening van de voorziening is voldaan. Het overleggen van een verklaring dient ertoe om te voorkomen dat iedere voorwaarde daadwerkelijk moet worden gecontroleerd. Indien later alsnog zou blijken dat niet aan alle voorwaarden is voldaan kan de verleende voorziening alsnog worden ingetrokken en eventueel worden teruggevorderd.

Artikel 7.4 Terugbetaling van woningaanpassingen
Met dit artikel wordt kapitaalvernietiging voorkomen. De woningeigenaar is bij verkoop verplicht tot terugbetaling van de aanpassingskosten verminderd met de afschrijving. Daarbij geldt een lineaire afschrijving over een termijn van 10 jaar, zodat het terug te betalen bedrag jaarlijks met 10 procent daalt. Uit oogpunt van rechtsgelijkheid is in lid 2 een bedrag van € 25.000,-- vrijgelaten. De regeling geldt immers niet voor woningaanpassingen beneden dit bedrag.
Ter illustratie van de toepassing van de afschrijvingsregeling het volgende voorbeeld. Indien een woning is aangepast voor € 75.000,-- en de eigenaar verkoopt deze woning na vijf jaar, dan dient hij 50 procent van de aanpassingskosten minus € 25.000,-- terug te betalen. Dit percentage is berekend door de totale aanpassingskosten na aftrek van € 25.000,-- te stellen op 100 procent en dit te verminderen met een afschrijving van 50 procent (5 jaar maal 10 procent). De berekening is als volgt: € 75.000,-- -/- € 25.000,-- = € 50.000,-- x 50% = € 25.000,--.
De termijn van tien jaar ligt ruim beneden de in de bouwwereld algemeen gebruikelijke afschrijvingstermijn van (afhankelijk van het soort bouwwerk) 12 tot 20 jaar.

Artikel 7.5 Weigering of verlaging
Een aanpassing van de gemeenschappelijke ruimte binnen een complex van woningen, die is gebouwd om bewoond te worden door personen met een beperking, wordt geweigerd. Lokale voorbeelden zijn onder meer: De Buizerd, Bovenover en Het Ravelijn. Het past binnen de verantwoordelijkheid van de verhuurder, dan wel vereniging van eigenaren om de gemeenschappelijke ruimte zo in te richten dat de bewoners daarbinnen kunnen blijven functioneren en elkaar ontmoeten voor sociale contacten.

Het derde lid beperkt de hoogte van het persoonsgebonden budget voor de kosten van een woonvoorziening van bouwkundige of woontechnische aard tot genoemd bedrag, omdat dit doorgaans toereikend is.

Het vierde lid verzacht de bepaling in het derde lid met de bepaling dat alsnog een hoger persoonsgebonden budget kan worden verstrekt indien binnen een jaar na de aanvraag geen geschikte woning beschikbaar is, of wanneer binnen een half jaar na de aanvraag geen geschikte woning beschikbaar is en de ernst van de beperking dusdanig is dat de primaire woonfuncties zoals bezoek van toilet of badkamer niet meer mogelijk zijn.

Het college kan afwijken indien het sociale netwerk (met inbegrip dat van andere minderjarige gezinsleden) en de kosten/ baten- analyse zich verzetten tegen dit primaat van verhuizen.

Artikel 7.6 Woonwagen en woonschip
De termijn van vijf jaar is hier opgenomen, omdat de kosten van een bouwkundige aanpassing niet in verhouding staan tot de periode waarin gebruik kan worden gemaakt van de voorziening.

Artikel 7.7 Onderhoud, keuring, reparatie en verwijdering
Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 7.8 Gemeenschappelijke ruimte
1. Het college kan besluiten tot de verlening van woonvoorzieningen in of aan een gemeenschappelijke ruimte.
2. De in het eerste lid bedoelde voorziening wordt verstrekt wanneer de voorziening voor de aanvrager noodzakelijk is om de eigen woning te bereiken of voor het aangaan van sociale contacten in de gemeenschappelijke ruimte.

Artikel 7.9 Kosten van bouwkundige of woontechnische aard
Dit artikel spreekt voor zich.

Hoofdstuk 8 - Vervoersvoorzieningen

Artikel 8.1 Vormen vervoersvoorziening
a. *een collectief systeem van aanvullend vervoer; De collectieve vervoersvoorziening is het collectief vraagafhankelijk vervoer. In Lelystad gaat het om een vervoerspas voor de Regiotaxi Flevoland waarvan personen met beperkingen gebruik kunnen maken.*
Naast het collectief vervoer is er een algemene voorziening, namelijk een uitleenservice in Lelystad in de vorm van een scootmobielpool en duwrolstoelenpool, waarvan de doelgroep gebruik mag maken.

b. *een PGB voor de kosten van vervoer; De financiële tegemoetkoming voor vervoer kan slechts in zeer bijzondere situaties worden verstrekt.*

c. *een open buitenwagen (scootmobiel);* Een scootmobiel wordt beschouwd als de vervanging van een fiets. Maar de scootmobiel is ook bedoeld voor korte afstanden die men normaal gesproken te voet aflegt. Een scootmobiel kan worden verstrekt indien de aanvrager niet in staat is zich geheel zelfstandig en in eigen tempo over een afstand van 300 meter te verplaatsen.
d. *een gesloten buitenwagen*; Hierbij kan worden gedacht aan een vervoermiddel, gelijkend op een auto, waarvoor echter geen rijbewijs B nodig is. Een gesloten buitenwagen kan worden verstrekt wanneer de persoon met de beperkingen door aantoonbare beperkingen door ziekte of gebrek geen gebruik kan maken van een scootmobiel.
e. *een andere speciaal voor de doelgroep bedoelde vervoersvoorziening*; Hierbij kan worden gedacht aan een driewielfiets. Ook worden de speciale voorzieningen voor kleine kinderen (zoals kruiphulpmiddelen of aangepaste buggies) tot deze categorie gerekend. Nadrukkelijk is vastgelegd dat geen voorziening kan worden verleend voor de aanschaf van een fiets met hulpmotor of een tandem. Jurisprudentie heeft overduidelijk uitgewezen dat deze vervoermiddelen niet kunnen worden aangemerkt als een speciaal voor de doelgroep bedoelde voorziening, terwijl ze wel kunnen worden beschouwd als algemeen gebruikelijke voorzieningen.

Naast de vervoerspas, welke recht geeft op lokaal vervoer per Regiotaxi Flevoland tegen gereduceerd tarief, kan in Lelystad nog slechts één vervoersvoorziening worden verstrekt. Het is niet mogelijk daarnaast ook een duwwandelwagen, een driewielfiets of dergelijke voorziening te verstrekken. Door, naast de verstrekking van de vervoerspas (en dus de betaling van het grootste deel van de vervoerskosten), slechts één andere vervoersvoorziening te verstrekken, heeft de gemeente in voldoende mate voldaan aan de verplichting tot het verstrekken van vervoersvoorzieningen.

Artikel 8.2 Algemeen
In eerste instantie gaat het bij de rechthebbenden om de personen met de beperkingen zelf. Daarnaast kan ook een vervoersvoorziening worden verstrekt aan de ouders en/of de partners en/of de kinderen tot 12 jaar die op hetzelfde adres wonen, als de persoon die recht heeft op een vervoerspas, voor vervoer tegen gereduceerd tarief per Regio Taxi Flevoland. Op grond van lid 2 kunnen zij voor een gereduceerd tarief meereizen.
De begeleider van de persoon met de vervoerspas kan gratis meereizen wanneer de pashouder niet zonder begeleider kan reizen in de Regiotaxi.

Artikel 8.3 Wijze van verstrekken
Er is geen volledige keuzevrijheid tussen een persoonsgebonden budget en de vervoersvoorziening, want de gemeente hoeft van de wetgever geen persoonsgebonden budget of financiële tegemoetkoming

voor het lokaal vervoer te verstrekken als er in de gemeente een adequate voorziening in de vorm van collectief aanvullend vervoer aanwezig is.
Wanneer het gaat om de aanschaf van een vervoersvoorziening kan worden gekozen voor een persoonsgebonden budget.

Het PGB voor een vervoersvoorziening niet zijnde collectief vervoer is inclusief overige kosten waaronder begrepen verzekeringen, reparatie, aanpassingen en onderhoud en bedraagt ten hoogste de kosten die gemeente anders maakt voor de verstrekking in natura. Hierbij is het maandhuurbedrag in het jaar van aanvraag bepalend voor de duur van zeven jaar. Dit bedrag wordt niet geïndexeerd en kan slechts eens per zeven jaar worden verstrekt.

Recht op een financiële tegemoetkoming voor het regionale vervoer bestaat slechts indien geen gebruik kan worden gemaakt van de Regiotaxi. Maar in principe kan iedereen per Regiotaxi worden vervoerd (ook de rolstoelgebonden personen). Daarom zal de financiële tegemoetkoming voor het lokale vervoer slechts in zeer bijzondere situaties kunnen worden verstrekt. Dan moet ook feitelijk sprake zijn van een bijzondere wijze van vervoer.

De financiële tegemoetkoming voor het buitenregionale vervoer kan eveneens in zeer uitzonderlijke situaties worden verstrekt. Deze bepaling is ontleend aan de jurisprudentie, waarbij werd bepaald dat ook het buitenregionaal vervoer in zeer uitzonderlijke situaties tot de zorgplicht van de gemeente wordt gerekend. Het moet dan niet mogelijk zijn gebruik te maken van Valys.

Hoofdstuk 9 – Rolstoelen

Artikel 9.1 Vormen rolstoelvoorziening

a en b: rolstoelen en rolstoelaanpassing
Rolstoelvoorzieningen zijn te onderscheiden van vervoersvoorzieningen. “Rolstoelen” die uitsluitend geschikt zijn voor buitenvervoer zijn vervoersvoorzieningen en geen rolstoelvoorzieningen.
Ook individuele aanpassingen aan rolstoelen vallen onder de rolstoelverlening. Een voorbeeld hiervan is een anti-decubitis kussen. Vaak worden aanpassingen tegelijkertijd met de verlening van de rolstoel gerealiseerd. Het kan echter ook voorkomen dat de aanpassingen aan rolstoelen afzonderlijk van de rolstoel worden aangevraagd en verleend. Een schootkleed bij een rolstoel wordt slechts verstrekt indien daarvoor de noodzaak is vastgesteld.

c: onderhoud en reparatie
Wanneer een rolstoel in natura wordt verstrekt, dan zijn de kosten van onderhoud en reparatie in de door de gemeente betaalde huurprijs begrepen. Indien de rolstoel is aangeschaft van het persoonsgebonden budget, dan komen de kosten van onderhoud en reparatie voor rekening van de budgetontvanger.

Artikel 9.2 Wijze van verstrekken
Gekozen kan worden voor de verstrekking in natura. De sportrolstoel wordt echter, gezien de aard van deze voorziening, altijd verstrekt als persoonsgebonden budget. Het gaat niet om een financiële tegemoetkoming en daarom moeten de kosten worden verantwoord.
Bewoners van Wlz-instellingen zijn niet uitgesloten van het recht op een rolstoel op grond van de wet, maar wel moet rekening worden gehouden met het recht op een rolstoel op grond van het Besluit zorgaanspraken bijzondere ziektekosten en de daarop gebaseerde Regeling nadere regels zorgaanspraken Wlz.
Een rolstoel kan worden verstrekt als de rolstoel voor het dagelijks zittend verplaatsen in en om de woning langdurig medisch noodzakelijk is. Geen rolstoel wordt verstrekt wanneer hulpmiddelen als krukken, een rollator of andere hulpmiddelen een voldoende oplossing bieden voor het verplaatsingsprobleem. Wel kan, als dit noodzakelijk is, een rolstoel verstrekt worden in aanvulling op dergelijke voorzieningen, mits het gebruik dagelijks noodzakelijk is.
Een sportrolstoel kan worden verleend aan een persoon die zonder sportrolstoel niet in staat is tot sportbeoefening.

Hoofdstuk 10 - Slotbepalingen

Artikel 10.1 Hardheidsclausule
Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de aanvrager afwijken van de bepalingen van dit besluit indien de onverkorte toepassing van dit besluit tot onbillijkheden van overwegende aard zou leiden.

Artikel 10.2 Indexering
De bedragen voor collectief vervoer worden geïndexeerd aan de hand van het prijsindexcijfer van het kennisplatform NEA aangezien deze een realistischer beeld geeft van de prijsontwikkelingen in de vervoerssector.